

บทที่ 5

สรุป การวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้ดนตรีไทยเชิงทักษะต่อการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับมัธยมศึกษา เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (The Quasi Experimental Research) ผู้วิจัยสรุป การวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้ดนตรีไทยเชิงทักษะต่อการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับมัธยมศึกษา

1.2 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่ฝึกดนตรีไทยเชิงทักษะ มีความฉลาดทางอารมณ์สูงขึ้นหลังการทดลอง

1.3 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 16 คน ประจำปีภาคต้น ปีการศึกษา 2549

1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.4.1 แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์เด็กอายุ 12-18 ปี ของกรมสุขภาพจิต ที่ได้พัฒนาแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์โดยประเมินจากความหมายหลัก 3 ด้าน คือ ดี เก่ง สุข มีค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9045 (กรมสุขภาพจิต, 2542)

1.4.2 โปรแกรมการฝึกดนตรีไทยเชิงทักษะ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยคัดเลือกเพลงอิงเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย (สำนักงานอุดมศึกษา, 2538)

1.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.5.1 ขั้นตอนเตรียมการและเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง ดังนี้

1.5.1.1 ยื่นหนังสือขออนุมัติการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับมัธยมศึกษา

1.5.1.2 นำหนังสือจากบัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
เสนอผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับมัธยมศึกษา เพื่อขอความ
อนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.5.1.3 สํารวจรายชื่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีจำนวน 208 คน

1.5.1.4 ทำการจับสลากจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ได้มาจำนวน
3 ห้อง จากจำนวนทั้งหมด 6 ห้อง

1.5.1.5 ขอความร่วมมือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สมัครใจเข้าร่วมเป็น
กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน และกลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบก่อนการทดลอง วันที่ 12 มิถุนายน
2549

1.5.2 ขั้นตอนการทดลอง

ดำเนินการฝึกดนตรีไทยเชิงทักษะต่อการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ใน
นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่วันที่ 13 มิถุนายน 2549 ถึง วันที่ 28 มิถุนายน 2549 โดยมีการ
กำหนดการฝึกดนตรีไทยเชิงทักษะต่อการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ จำนวน 12 ครั้ง ๆ ละ
ประมาณ 60 นาที

1.5.3 ขั้นตอนเก็บข้อมูลหลังการทดลอง

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความฉลาดทาง
อารมณ์ อีกครั้งในวันที่ 29 มิถุนายน 2549

1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ซึ่งใช้สถิติเกี่ยวกับการศึกษา ดังนี้

1.6.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนน
ความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

1.6.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ความฉลาดทางอารมณ์ก่อนและหลัง
ทดลองของกลุ่มตัวอย่างโดยทดสอบค่าที (t-test)

1.7 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

นักเรียนที่ได้รับการฝึกดนตรีไทยเชิงทักษะมีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

2.1.1 ความฉลาดทางอารมณ์ เป็นสิ่งที่สามารถเรียนรู้และพัฒนาให้เกิดขึ้นได้ ด้วยวิธีการฝึกอบรมทักษะในด้านต่างๆ ดังนั้น จึงควรมีการสอดแทรกกิจกรรมหรือจัดอบรมทักษะที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์เพื่อให้ปรับตัวกับสภาวะการณต่างๆได้ดี

2.1.2 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการนำทักษะการฝึกดนตรีไทยมาประยุกต์ใช้กับองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การฝึกดนตรีไทยเชิงทักษะมีผลทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ดีขึ้น ดังนั้น วิธีการฝึกดนตรีไทยเชิงทักษะโดยการฝึกเดี่ยว ฝึกเป็นคู่ และฝึกเป็นวง จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนให้มีความฉลาดทางอารมณ์สูงขึ้น

2.1.3 การศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนควรมีการวางแผนกำหนดโปรแกรมการฝึกอย่างชัดเจนและแน่นอนเพื่อให้สามารถจัดตารางเวลาให้ตรงกัน

2.2 ข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งต่อไป

2.2.1 ควรมีการศึกษา ติดตามผลการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อทราบเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มตัวอย่าง

2.2.2 ควรมีการศึกษาผลของการฝึกดนตรีไทยเชิงทักษะต่อการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านอื่น ๆ เช่น ความมีวินัย เป็นต้น

2.2.3 ควรมีการศึกษาการฝึกดนตรีไทยเชิงทักษะต่อการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนในระดับต่างๆ เช่น ระดับอนุบาล ระดับประถม ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา ซึ่งล้วนแต่เป็นช่วงวัยที่ควรได้รับการพัฒนาในด้านความฉลาดทางอารมณ์ให้มากที่สุด เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุขและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเหมาะสม